

جنبه های درمانگاهی و قارچ شناختی درماتوفیتوز در گربه های اهلی ویزیت شده در بیمارستان دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

زهرة قیاسی طرزی^۱، سمانه عیدی^۲، جواد خوش نگاه^{۳*}

۱ دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.
۲ گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.
۳ گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

چکیده

هدف مطالعه حاضر، شناخت جنبه های بالینی و قارچ شناختی درماتوفیتوز گربه سانان در یک جمعیت از گربه های اهلی دارای جراحات جلدی مشکوک به درماتوفیتوز بود که در بیمارستان دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد (ایران) ویزیت شدند. نمونه های تراشه جلدی، مو و ناخن، گرفته شده از تعداد ۱۲۲ قلاده گربه دارای علائم درمانگاهی مشکوک به درماتوفیتوز، به روش میکروسکوپی مستقیم مشاهده شدند. سپس تمام نمونه ها در محیط کشت مایکوزیل آگار تلقیح شدند. از مجموع از ۱۲۲ نمونه، ۹۱ نمونه (۷۴/۵۹ درصد) در ارزیابی میکروسکوپی مستقیم و ۶۶ نمونه (۵۴ درصد) در کشت، مثبت بودند. تنها گونه درماتوفیتی جدا شده، میکروسپورم کنیس بود. واکاوی آماری داده های مطالعه حاضر نشان داد، سن گربه ها ارتباط معنی داری با رخداد عفونت نداشت؛ مقدار آلودگی میکروسپوروم کنیس در گربه های جوان (کمتر از ۷ ماه) بیش از گربه های با سن بالاتر بود ($p < 0.001$). همچنین، ارتباط معنی دار بین جنس گربه ها و نوع پوشش مویی آنها با رخداد درماتوفیتوز وجود نداشت. میزان جداسازی درماتوفیت ها در فصل زمستان بیشتر بود اما ارتباط معنی دار بین میزان جداسازی و شیوع درماتوفیتوز وجود نداشت. براساس نتایج مطالعه حاضر ارزش تشخیصی روش میکروسکوپی مستقیم همسانی زیادی با روش کشت دارد به نحوی که از مجموع ۶۶ نمونه مثبت کشت قارچ، ۶۴ مورد در روش میکروسکوپی مستقیم مثبت بودند و توافق نسبی بین این دو روش آزمایشگاهی مشاهده شد ($k = 0.49$). یافته های حاصل از مطالعه حاضر می توانند در درک بهتر وضعیت درماتوفیتوزها کمک شایانی کنند و مهم ترین جنبه های بالینی و قارچ شناختی مایکوزهای جلدی گربه های خانگی را مشخص نمایند.

واژگان کلیدی

درماتوفیت، درماتوفیتوز، میکروسپوروم، میکروسپوروم کنیس، گربه، ایران

* نویسنده مسئول: جواد خوش نگاه

khoshnegah@um.ac.ir